

udtrykkeligt at fastslå, at realisationen eller værdiansættelsen af finansiell sikkerhed skal ske på forretningsmæssigt rimelige vilkår.

Til § 58 e

Bestemmelsen gennemfører definitionen i collateral-direktivets artikel 2, stk. 1, litra f, om relevante finansielle forpligtelser og fastlægger, hvilke fordringer der kan stilles sikkerhed for i en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse. Det foreslås, at relevante finansielle forpligtelser omfatter alle forpligtelser, der giver ret til kontant afregning eller levering af værdipapirer.

Definitionen af finansielle forpligtelser i *stk. 2* dækker alle forpligtelser, der vedrører omsætning af penge og værdipapirer hidrørende fra sædvanlige transaktioner på de finansielle markeder.

Som eksempel på forpligtelser, der umiddelbart er omfattet af bestemmelsen, kan nævnes ind- og udlån, forpligtelse til levering af værdipapirer og forpligtelser hidrørende fra valuta- og værdipapirhandel samt fra børshandel i øvrigt.

Kapitel 18 a omfatter enkeltmandsvirksomheder, jf. § 58 b, nr. 6, men ikke fysiske personer i øvrigt. Det følger implicit heraf, at de forpligtelser, som en fysisk person måtte pådrage sig, men som ikke har tilknytning til dennes enkeltmandsvirksomhed, eksempelvis et banklån til privat forbrug, ikke anses for finansielle forpligtelser.

Det skal fremgå af aftalen om finansiell sikkerhedsstillelse, hvilke fordringer der er sikrede, og som således i tilfælde af misligholdelse kan fyldestgøres via sikkerhedens værdi. En finansiell sikkerhed ligger således ikke automatisk til sikkerhed for enhver finansiell forpligtelse, sikkerhedsstiller måtte pådrage sig overfor sikkerhedshaver. Bestemmelsen hindrer ikke, at en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse kan omfatte samtlige parternes finansielle forpligtelser, jf. § 58 e. Hvis parterne i en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse har indgået aftale om slutafregning, kan parterne begrænse sikkerhedsstillingen til at omfatte slutafregningssaldoen. Også af en aftale om slutafregning, der ikke er en del af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse, skal det fremgå, hvilke forpligtelser der omfattes af slutafregningsbestemmelsen, jf. § 58 h, stk. 7. En panthaver, der realiserer pantet, er forpligtet til at afregne den del af provenuet fra realisation, der overstiger den sikrede fordring, til pantsætter. Panthaver kan ikke til skade for skyldners øvrige kreditorer eller en sekundær panthaver opfylde denne forpligtelse ved at modregne overfor pantsætter med usikrede krav på denne. Bestemmelsen ændrer ikke ved dette princip, der er fastslået i retspraksis, jf. herved den af Højeste-

ret afsagte afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1959 side 66 f. Et overskud efter realisation af en sikkerhed er således ikke en finansiell forpligtelse, der kan indgå i en slutafregning.

Særligt i kontraktforhold mellem parter, som ikke omfattes af § 58 b, nr. 1-5, kan der opstå en række forpligtelser, som ikke er finansielle forpligtelser i traditionel forstand. Det har ikke været hensigten, at reglerne om finansiell sikkerhedsstillelse og slutafregning skulle finde anvendelse på sådanne forpligtelser. Det er derfor i *stk. 3* udtrykkeligt angivet, hvilke forpligtelser der anses for finansielle forpligtelser i relation til aftaler, hvori begge parter er omfattet af § 58 b, nr. 6. *Stk. 3* omfatter fordringer hidrørende fra handel med valuta- og værdipapirer, krav hidrørende fra handel på råvarebørser samt ind- og udlån af penge. Fordringer, der hidrører fra parternes løbende samhandel, f.eks. tilgodehavender for levering af varer m.v., bortset fra handel på råvarebørser, er således ikke omfattet af *stk. 3*. Det samme gælder krav på betaling for ikke-finansielle tjenesteydelser.

Stk. 4 viderefører de gældende regler i § 58 om aftaler om slutafregning, hvor den ene eller begge parter er fysiske personer.

Forpligtelser, der ikke er finansielle forpligtelser, omfattes ikke af reglerne i dette kapitel og kan således ikke indgå i aftaler om slutafregning og løbende netting efter §§ 58 h og i.

Til § 58 f

Bestemmelsen gennemfører collateral-direktivets artikel 1, stk. 4, og artikel 2, stk. 1, litra i.

Det er allerede efter gældende ret muligt at stille kontanter og finansielle instrumenter som sikkerhed for indgåede forpligtelser.

Kun sikkerheder i form af værdipapirer omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-5, samt kontanter er omfattet af reglerne i kapitlet. Reglerne hindrer dog ikke, at der stilles anden form for sikkerhed, men en sådan sikkerhed omfattes ikke af reglerne i § 58 g samt §§ 58 j-58 m.

Med kravet om, at kontanter skal være krediteret en konto, er det præciseret, at fysiske penge er undtaget. Simple fordringer kan ikke anvendes som sikkerhed i henhold til en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om et kontoindestående, hvorved forstås penge krediteret en konto typisk i form af et indskud i et pengeinstitut. Sikkerhed i fakturakrav er således ikke omfattet.

Ifølge *stk. 2* kan bl.a. sikkerhedsstillerens egne aktier ikke indgå som sikkerhed i en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse, hvilket er begrundet i, at sikker-